

Mill. Kr., og Sukker- og Chokoladeskatten, som giver 10½ Mill. Kr. I alt skulde det give et Plus paa 45,6 Mill. Kr. og et Minus paa 13 Mill. Kr., saa at Overskuddet paa Told- og Forbrugsskatter er 32 Mill. Kr., men trods dette Beløb er det samlede Skattebeløb 183 Mill. Kr. mindre end i 1919—20. Naar man saa drager i Erindring, hvad jeg nævnte, i hvilken Grad alene en saadan Post som Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede var steget, vil man se, at disse 32 Mill. Kr. ikke en Gang dækker denne ene Posts Stigning paa Finansbudgettet, idet Udgifterne til Sygekasser er steget med 6½ Mill. Kr., til Ulykkesforsikring med 240 000 Kr., til Arbejdsløshedsunderstøttelsen med 10 Mill. Kr., til Hjelpekasserne med 280 000 Kr., til Enkebørnsunderstøttelsen med 330 000 Kr. og til Alderdomsunderstøttelsen med nær ved 17 Millioner samt til Invalideforsikringen med godt 1 Mill. Kr., saaledes at alene denne Post er steget med 35 Mill. Kr. eller med 3 Millioner mere, end Told- og Forbrugsskatter giver mere end i 1919—20. Jeg maa sige, at jeg finder det ganske mærkeligt, at man fra Oppositionens Side kan finde et Grundlag for at fortælle om den Ødelæggelse, der er foregaaet af den sociale Lovgivning, men jeg tænker ogsaa, at de i deres stille Sind indrømmer, at de er fuldstændig paa vilde Veje, naar de fremsætter den Slags Paastande.

Jeg skal prøve at foretage endnu en Sammenligning, og her skal jeg tage en lidt længere Aarrække, idet jeg vil regne med de tre sidste Aar af den forrige Regerings Styre og de tre første Aar af den nuværende Regerings Styre, for hvilke der foreligger Regnskab, og undersøge, hvad der er udbetalt paa Posten: Sociale Udgifter, alene paa Indenrigsministeriets Budget. Jeg finder da, at i de nævnte tre Aar er der under den forrige Regering udbetalt 65,3 Mill. Kr., medens der i de tre første Aar af den nuværende Regerings Styre er udbetalt 154,7 Mill. Kr., det er altsaa et Beløb af 89 Mill. Kr. mere, der er ofret alene paa denne sociale Post. Jeg tænker, at efter denne Oplysning vil Socialdemokraterne ikke mere skrive, at vi har ødelagt de sociale Love (Afbrydelse af *L. Rasmussen*). Det glæder mig, at det ærede Medlem nikker, han er altsaa tilfreds, han vil ikke skrive noget saadant (Afbrydelse af *L. Rasmussen*). Det ærede Medlem vil dog sikkert skrive disse Tal, og saa er jeg for øvrigt tilfreds, thi naar han gør det, kan enhver se, hvem der har ofret mest paa de sociale Foranstaltninger.

Tager jeg en anden Post, den, som

drejer sig om Udlaansvirksomheden, vil man finde, at der har fundet meget store Udlaan Sted til at raade Bod paa Arbejdsløsheden. I de sidste tre Aar af den forrige Regerings Styre er der udlaant 15½ Mill. Kr., medens der i de første tre Aar under den nuværende Regerings Styre er udlaant 68,6 Mill. Kr. eller 53 Mill. Kr. mere. Paa Posten: Erhvervelse af Formue, det vil sige offentlige Arbejders Igangsættelse, er der brugt henholdsvis 75,9 og 170 Mill. Kr., altsaa 94 Mill. Kr. mere under den nuværende Regerings Styre. Gennem disse Tal faar man i Virkeligheden et Indtryk af, hvorledes den nuværende Regering har arbejdet. Det fremgaar heraf, at i Arbejdet for at bringe Budgettet ned er den sociale Lovgivning ikke inddraget, tværtimod, for at hemme Arbejdsløsheden og formindske Arbejdsløshedsunderstøttelsen er der udlaant store Kapitaler, til Fremme af det samme Formaal er der ofret store Kapitaler paa offentlige Arbejders Igangsættelse, og endvidere er der til Afhjælpning af Bolignøden baade paa Landet og i Byerne ofret store Kapitaler. Ingen af de Herrer vil kunne bestride, at saaledes er det faktiske Forhold. Spørger man nu, hvor Besparelserne findes, og paa hvilke Steder man har søgt at spare paa Finansbudgettet, vil jeg dertil sige, at den første og største Besparelse — her holder jeg Genforeningsudgifterne udenfor — falder paa Afviklingen af Kornloven, Sukkerloven og den kommunale Dyrtidslov og dernæst paa Konjunkturtillæggets Nedsættelse, hvilket er sket ved Lov. Jeg skal dernæst pege paa Besparelserne paa saa godt som alle Institutionerne med Sparekommissionens Arbejde som Grundlag, den automatiske Nedgang i Dyrtidstillæget, Nedsættelsen af Militærudgifterne og den almindelige Besparelse paa Finansloven. Dette er i Virkeligheden kort udtrykt Gangen i de Besparelser, Regeringen har foretaget.

Ved Finanslovens første Behandling havde jeg Lejlighed til at udtale som min Opfattelse, en Opfattelse, der for øvrigt først var fremsat af den højtærede Statsminister, at den bedste Maade, hvorpaa man fra Rigsdagens Side kunde yde Støtte til en Stigning i den danske Krones Kurs, var den, at man sørgede for at fremskaffe Balance. Jeg vil i Anledning af alle de Udtalelser, som siden da er faldet, idet Valutakommissionens Betænkning har været fremdraget o. s. v., erindre om, at man her, naar man har diskuteret dette Spørgsmaal, i Virkeligheden har glemte det, som Kommissionen først og fremmest sætter Fingeren paa, nemlig dette, at Staten og Kommunen